

Општина Калиновик је смјештена у југоисточном дијелу Босне и Херцеговине, обухвата просторну цјелину површине 681,11 км² и чини дванесту општину у Републици Српској по својој површини. На сјеверном дијелу налази се планина Трескавица (2088 м), на западном Височица (1974 м), на југозападном Црвањ (1920 м) и на југоисточном Лелија (2032 м) и Зеленгора (2014 м).

Положај калиновачке општине одређен је крајњим географским координатама између 43° 18' до 43° 39' сјеверне географске ширине и 18° 11' до 18° 36' источне географске дужине по Гриничу.

Територија општине Калиновик граничи се са сјевера општином Трново дужине 43 км, са истока општином Фоча дужине 51 км, са југа општином Гацко дужине 18 км, са југозапада и запада општином Невесиње дужине 40 км и са запада општином Коњиц дужине 27 километара.

Према облицима и начину постанка, рељеф општине Калиновик је веома разноврстан. Калиновачки крај чини пространо, високо и кршевито подручје испресијецано брдима, увалама, билима, површима, кањонима и долинама. Својом љепотом посебно се истичу планинска језера и то: Котланичко, Штиринско, Бориловачко, Орловачко, Црвањско и Кладопољско језеро, као и ријечни токови ријека Неретве и Бистрице. Основно обиљежје рељефа калиновачке општине представља планински рељеф (83,50%).

Равног земљишта има само 1,7% и то на неколико локалитета. Свега 16,50% општине чине долине или континентална проширања. Како је брдовито и планинско подручје изразито стјеновито због тога нема већих могућности за ратарску производњу. С друге стране, постоје добри услови за развој сточарства, шумарства и туризма.

Ако се узму у обзир висинска разгранатост рељефа, највећим дијелом превладава планинска клима, која се одликује релативно хладним зимама, умјерено топлим љетима и хладнијим јесенима од прољећа.

На подручју Улога, клима је блажа, односно умјерено-континентална. Томе доприноси ријека Неретва, односно њена котлина која је заклоњена од јаких и хладних вјетрова, нарочито у зимском периоду.

На територији општине Калиновик живи око 2240 становника (попис 2013) од чега половину укупног броја чини сеоско становништво.